

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Josefa Straky a Mgr. Miroslava Makajeva ve věci

žalobkyně: **QEQ Czech, s.r.o.**
sídlem Jeremenkova 1021/70, 147 00 Praha 4
zastoupená advokátkou Mgr. Boženou Rochfalušiovou
sídlem Revoluční 764/17, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Praze**
sídlem Pod Sídlištěm 1800/9, 182 11 Praha 8

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 13. 12. 2021, č. j. ZKI PR-O-60/1369/2021-5,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně podala dne 15. 6. 2021 ke Katastrálnímu úřadu pro Středočeský kraj (dále jen „katastrální úřad“) návrh na opravu chyby v katastrálním operátu podle § 36 odst. 1 písm. a) zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění zákona č. 481/2020 Sb. (dále jen „katastrální zákon“). Konkrétně požadovala opravit geometrické a

polohové určení hranice jejího pozemku parc. č. XA se sousedními pozemky parc. č. XB, XC, XD a XE v katastrálním území X dle geometrického plánu č. 70-90/1998.

2. Katastrální úřad na základě návrhu žalobkyně přezkoumal správnost zakreslení dané hranice v katastrální mapě, přičemž zjistil, že při obnově katastrálního operátu v roce 2010, tedy při přepracování analogové katastrální mapy do digitální formy, nebyl geometrický plán č. 70-90/1998 použit, neboť jím vymezené geometrické a polohové určení pozemku parc. č. XA hrubě neodpovídalo zobrazení původního pozemku parc. č. X ve zpřesněném rastru mapy pozemkového katastru. Souřadnicové lomové body na dané hranici tak byly určeny vektorizací ze zpřesněného rastrového obrazu mapy pozemkového katastru, nikoliv dle daného geometrického plánu. Tento postup však odporoval bodu 8.16.7 *Návodu pro obnovu katastrálního operátu a převod* ze dne 20. 12. 2007, č. j. ČÚZK 6530/2007-22 (dále jen „návod pro obnovu“), neboť všechny sousední pozemky, tehdy ještě vedené ve zjednodušené evidenci, byly při obnově operátu do katastrální mapy doplněny, aniž by byl tento nesoulad odstraněn opravou chyby na základě shody vlastníků o průběhu hranice.
3. Zároveň katastrální úřad z vlastního šetření zjistil, že vektorizace ze zpřesněného rastrového obrazu mapy pozemkového katastru byla při obnově katastrálního operátu provedena chybně, neboť předmětná hranice v katastrální mapě v digitální formě se od svého obrazu ve zpřesněném rastru mapy pozemkového katastru lišila více, než je povolená chyba mezního zobrazení (tj. 1,3 metru pro mapový podklad v měřítku 1:2880). Katastrální úřad proto vyhotovil neměřický záznam č. 373, na jehož základě z moci úřední opravil zobrazení dané hranice tak, aby její průběh odpovídal zobrazení ve zpřesněném rastru mapy pozemkového katastru.
4. Katastrální úřad dále zjistil, že opravami geometrického a polohového určení hranice učiněnými na návrh žalobkyně na základě geometrického plánu č. 70-90/1998 a z moci úřední na základě neměřického záznamu č. 373 vznikly na dané části zemského povrchu „překryty“ přesahující mezní polohovou odchylku (tj. 2,83 metru pro mapový podklad v měřítku 1:2880). Katastrální úřad proto tyto překryty na základě stanoviska Českého úřadu zeměměřického a katastrálního ze dne 19. 7. 2011, č. j. ČÚZK 1944/2011-22 (dále jen „stanovisko ČÚZK“, č. l. 35 správního spisu), v neměřickém záznamu označil parc. č. XF, XG, XH, XCH a XI a v katastru nemovitostí k nim založil nové listy vlastnictví s duplicitním zápisem vlastnictví pro žalobkyni a vlastníky sousedních pozemků.
5. Oznámením ze dne 21. 7. 2021, č. j. OR-142/2021-203-36, katastrální úřad podle § 36 odst. 3 katastrálního zákona sdělil žalobkyni a ostatním vlastníkům dotčených pozemků, že provedl tyto opravy v katastrálním operátu:
 - v souboru geodetických informací změnil geometrické a polohové určení hranice mezi pozemky parc. č. XA, XB, XC, XD a XE podle neměřického záznamu č. 373;
 - v souboru popisných informací založil nové listy vlastnictví č. XJ, XK a XL, na kterých vyznačil duplicitní zápis vlastnictví žalobkyně a dotčených vlastníků sousedních pozemků.

Katastrální úřad dále uvedl, že k uvedené chybě došlo zřejmým omylem při obnově katastrálního operátu ve smyslu § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona. Vlastníci dotčených pozemků upozornil, že duplicitní zápis vlastnictví zruší, pokud zapsaní vlastníci

prohlásí vlastnictví jednoho z nich nebo doloží smlouvu o převodu práva či pravomocné rozhodnutí soudu dokládající vznik vlastnického práva.

6. S touto opravou vyslovila žalobkyně podle § 36 odst. 4 katastrálního zákona nesouhlas. Podle žalobkyně měla být daná hranice opravena pouze na základě geometrického plánu č. 70-90/1998, nikoliv na základě neměřického záznamu č. 373, který si z moci úřední vyhotovil katastrální úřad. Provedením takové opravy katastrální úřad zjevně překročil předmět řízení, jak byl vymezen v jejím návrhu na opravu chyby v katastrálním operátu.
7. Dne 8. 10. 2021 vydal katastrální úřad rozhodnutí, č. j. OR-142/2021-203-53 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž nevyhověl nesouhlasu žalobkyně s provedením opravy chyby (výrok I), a dále deklaroval, že geometrické a polohové určení hranice bude nadále evidováno podle neměřického záznamu č. 373 (výrok II). V odůvodnění upozornil, že opravu chyby v katastrálním operátu provedl v souladu s § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona z moci úřední.
8. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, ve kterém zejména namítala, že katastrální úřad překročil předmět řízení o opravě chyby v katastrálním operátu. Dále zdůraznila, že katastrální úřad měl respektovat předchozí rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 2. 2020, č. j. ZKI PR-O-2/46/2020-6 (dále jen „rozhodnutí ze dne 12. 2. 2020“, *řízení před katastrálním úřadem bylo v dané věci vedeno pod sp. zn. OR-287/2018-203 – pozn. soudu*), o opravě chyby v katastrálním operátu, podle kterého je třeba respektovat hranice pozemků určené na základě geometrického plánu č. 70-90/1998.
9. Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) formálně změnil záhlaví a výrok I prvostupňového rozhodnutí, přičemž pro nadbytečnost vypustil jeho výrok II. Věcně se však se závěry katastrálního úřadu ztotožnil. Žalovaný neshledal pochybení katastrálního úřadu v tom, že v rámci posuzování návrhu žalobkyně na opravu chyby v katastrálním operátu současně opravil i chyby v geometrickém a polohovém určení hranice, které zjistil sám z moci úřední. Dále upozornil, že pokud nabývací tituly prokazují vlastnické právo různých osob k téže části zemského povrchu, není katastrální úřad oprávněn sám rozhodnout, kdo je jejím vlastníkem, ale může pouze vytvořit nový pozemek s duplicitním zápisem vlastnictví. Žalovaný nepřisvědčil námitce žalobkyně týkající se rozhodnutí ze dne 12. 2. 2020 s tím, že je sice třeba respektovat hranici určenou na základě geometrického plánu č. 70-90/1998, nicméně nikoliv jako jedinou platnou. Je totiž třeba rovněž respektovat určení hranice dané zobrazením sousedních pozemků v pozemkovém katastru.

II. Obsah podání účastníků

10. Žalobkyně v žalobě namítala, že správní orgány provedením opravy chyby v katastrálním operátu překročily předmět řízení ve smyslu § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona, když z moci úřední bez souhlasu všech dotčených vlastníků vytvořily další novou společnou hranici pozemků, která však nebyla vymezena geometrickým plánem č. 70-90/1998. Tímto postupem správní orgány vybočily ze své evidenční role a při opravě chyby v katastrálním operátu fakticky nalézaly právo, což však přísluší pouze soudům v občanskoprávním řízení. Žalobkyně zdůraznila, že správní orgány mohly činit pouze základní a jednoduché právní úvahy vycházející z obsahu jimi zkoumaných listin, neměly se však vyjadřovat ke sporným právním otázkám. V této souvislosti žalobkyně upozornila, že geometrický plán č. 70-90/1998 byl řádně schválen, potvrzen a následně zanesen do analogové katastrální mapy. Na jeho základě byly v terénu vytyčeny nové hranice

obnovených pozemků trvalou stabilizací (plastovými mezníky) a v terénu bylo dále provedeno protokolární seznámení s vytyčenou hranicí. V rámci obnovy katastrálního operátu byly do souboru popisných informací z tohoto geometrického plánu řádně převzaty všechny původní hodnoty. Chybně však nebylo převzato geometrické a polohové určení hranice jejího pozemku parc. č. XA se sousedními pozemky parc. č. XB, XC, XD a XE. Odstranění právě této chyby se žalobkyně domáhala návrhem ze dne 15. 6. 2021. Provedení opravy chyby v katastrální operátu z moci úřední, které se žalobkyně nedomáhala, však správní orgán po 12 letech od obnovy katastrálního operátu zasáhl do jejich práv nabytých v dobré víře

11. Žalobkyně dále namítala, že správní orgány postupovaly v rozporu s bodem 13.3.3 *Návodu pro správu katastru nemovitostí* ze dne 27. 7. 2017, č. j. ČÚZK-08960/2017-22 (dále jen „návod pro správu katastru“), neboť opravou chyby v katastrálním operátu nelze měnit geometrické a polohové určení hranice určené na základě správně zapsaného geometrického plánu, který je součástí vkladové listiny založené ve sbírce listin, byť by toto chybné geometrické a polohové určení bylo důsledkem chybně vyhotoveného geometrického plánu. Podle žalobkyně navíc nebyla splněna podmínka jednoznačného a zcela nesporného rozporu mezi provedeným zápisem a podkladem zápisu. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí totiž není zřejmé, jaké nesrovnalosti geometrického plánu č. 70-90/1998 měly být zjištěny. Neobstojí též „interní výhrady“ správních orgánů, které zjistily jakési blíže neupřesněné nesrovnalosti spočívající v údajném rozporu s mapou pozemkového katastru. V tomto ohledu považuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné.
12. Žalobkyně rovněž upozornila, že ve věci opravy dané hranice je fakticky vedeno již druhé řízení. Žalovaný přitom katastrálnímu úřadu v rozhodnutí ze dne 12. 2. 2020 uložil, aby respektoval hranici určenou geometrickým plánem č. 70-90/1998. Správní orgány tudíž neměly současně obnovovat i hranici určenou v pozemkových mapách, která již byla nahrazena právě daným geometrickým plánem.
13. Žalobkyně dále nesouhlasila s tím, že správní orgány vytvořily novou vektorizovanou hranici na základě rastru mapy pozemkového katastru, aniž by k tomu měly souhlasné prohlášení všech dotčených vlastníků. Žalobkyně též brojila proti neměřickému záznamu č. 373, který podle ní neobsahuje v podstatě žádné kontrolní výpočty a následné porovnání výsledků s danou charakteristikou přesnosti, z kterého by měly být provedeny změny v katastrálním operátu. Podle žalobkyně navíc měly správní orgány posuzovat vznik překrytí ve vztahu ke stávající hranici zanesené v katastrální mapě digitalizované, nikoliv ve vztahu k hranici určené neměřickým záznamem č. 373.
14. Žalobkyně konečně namítala, že katastrální úřad již v době obnovy katastrálního operátu jeho zpracovatelem (tj. *společnosti AZIMUT s.r.o. – pozn. soudu*) patrně vědomě diktoval požadavky na úpravu daného území, které však neodpovídaly listinám založeným ve sbírce listin katastru nemovitostí, případně tyto listiny vědomě ignoroval. O tom podle žalobkyně svědčí *Technická zpráva o tvorbě nového SGI a SPI v k.ú. X* (dále jen „technická zpráva“). Důvodem tohoto postupu podle žalobkyně může být skutečnost, že dané území je problematické, neboť na něm dochází ke styku dvou původních mapových listů.
15. Žalovaný s argumentací žalobkyně nesouhlasí a navrhuje zamítnutí žaloby. Rekapituluje podstatu provedených oprav v katastrálním operátu, které měly vzniknout zřejmým omylem při obnově katastru. K námitkám žalobkyně uvádí, že bod 13.3.3 návodu pro

správu katastru se na geometrický plán č. 70-90/1998 nevztahuje, neboť daný geometrický plán nebyl součástí vkladové listiny (byl předložen jako podklad k zápisu rozhodnutí Ministerstva životního prostředí o trvalém odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu) a jím vymezené souřadnice bodů dané hranice nebyly určeny geodetickými metodami, ale byly získány z mapy pozemkového katastru. Dále upozornil, že provedení opravy chyby nebylo v rozporu s rozhodnutím ze dne 12. 2. 2020. Žalovaný konečně nepřisvědčil výhradám žalobkyně vůči neměřickému záznamu č. 373 a zdůraznil, že pokud by průběh hranice určil pouze na základě geometrického plánu č. 70-90/1998, upřel by vlastníkům pozemků parc. č. XB, XC, XD a XE vlastnické právo k jižní části těchto pozemků.

16. V dalších podáních (replika žalobkyně ze dne 9. 5. 2022, duplika žalovaného ze dne 18. 5. 2022 a triplika žalobkyně ze dne 6. 6. 2022) účastníci pouze rekapitulovali své nosné argumenty, na nichž setrvali.
17. Vlastníci pozemků parc. č. XB, XC, XD a XE k výzvě soudu neuplatnili práva osob zúčastněných na řízení zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

III. Průběh jednání a doplňující skutková zjištění

18. Při jednání žalobkyně setrvala na svých procesním stanovisku a shrnula jeho podstatné body. Žalovaný se jednání nezúčastnil.
19. Soud při jednání doplnil dokazování rozhodnutím žalovaného ze dne 12. 2. 2020, které žalobkyně přiložila k žalobě a které nebylo součástí správního spisu. Tímto rozhodnutím bylo zrušeno rozhodnutí katastrálního úřadu ze dne 29. 11. 2019, č. j. OR-287/2018-203-110, jímž nebylo vyhověno souhlasu žalobkyně s neprovedením opravy chyby v katastrálním operátu podle geometrického plánu č. 70-90/1998. Žalovaný v rozhodnutí ze dne 12. 2. 2020 vyslovil následující právní názor: *„KÚ v rámci nového projednání bude respektovat předmětné hranice pozemků tak, jak byly nově určeny v GP č. 70-90/1998. U pozemků PK nově doplňovaných do katastrální mapy při obnově operátu posoudí vzniklý překryt a bude postupovat v souladu s výše uvedeným stanoviskem ČÚZK.“* Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že dané řízení byla zastaveno pro zpětvzetí návrhu žalobkyně, která tuto skutečnost při soudním jednání výslovně potvrdila.
20. Soud dále nad rámec správního spisu doplnil dokazování návodem pro správu katastru, jehož bod 13.3.3 stanoví, že *„[n]ávrhu na opravu chyby se nevyhoví v případě, že chyba je vyloučena nebo existují důvodné pochyby o tom, že se jedná o chybu. Opravou chyby proto nelze řešit vědomé změny hranice. Opravou chyby nelze měnit geometrické a polohové určení hranice dané číselným vyjádřením, vzniklé na základě správně zapsaného geometrického plánu, který je součástí vkladové listiny založené ve sbírce listin, byť by toto chybné geometrické a polohové určení bylo důsledkem chybně vyhotoveného geometrického plánu. Opravou chyby také nelze měnit geometrické a polohové určení hranice vzniklé nebo upřesněné obnovou katastrálního operátu pozemkovými úpravami nebo novým mapováním.“* Podle bodu 6.2.2.12.3 tohoto návodu *„[d]uplicitní zápis vlastnictví lze provést pouze v případě, kdy katastrální úřad zjistí, že ve sbírce listin je již založeno více listin prokazujících vlastnické právo k téže části zemského povrchu pro různé osoby.“*

21. Soud při jednání dále provedl důkaz žalobkyní předloženou technickou zprávou, jež měla potvrzovat neprovedení opravy dle geometrického plánu č. 70-90/1998, nicméně tato skutečnost není mezi účastníky sporná.

IV. Posouzení věci soudem

22. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání opravných prostředků, osobou k tomu oprávněnou a obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházel soud v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalovaného, přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů, jimiž je podle § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. vázán. Vady, k nimž by bylo nutné přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
23. Podstatou sporu je v posuzované věci otázka, zda správní orgány postupovaly při provedení opravy katastrálního operátu, která se týkala průběhu hranice mezi pozemkem žalobkyně parc. č. XA a sousedními pozemky parc. č. XB, XC, XD a XE, v souladu s § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona. Podle žalobkyně měla být tato hranice geometricky a polohově určena na základě geometrického plánu č. 70-90/1998, nikoliv na základě neměřického záznamu č. 373.
24. Soud předesílá, že katastrální úřad provedl opravu chyby v souboru popisných a geodetických informací katastrálního operátu [srov. § 5 odst. 2 písm. a) a b) katastrálního zákona] z moci úřední v odlišném rozsahu, než požadovala žalobkyně v návrhu ze dne 15. 6. 2021. Rozsah provedené opravy v katastrálním operátu je patrný z neměřického záznamu č. 373 (č. l. 33 správního spisu).
25. Podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona „[n]a písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo **i bez návrhu** opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly zřejmým omylem při vedení a obnově katastru“ (zdůraznění doplněno soudem). Jelikož citované ustanovení bylo převzato v téměř identické podobě z § 8 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění zákona č. 167/2012 Sb. (dále jen „dřívější katastrální zákon“), lze při jeho výkladu vycházet i z judikatury týkající se této dřívější právní úpravy.
26. Podle § 44 odst. 2 vyhlášky č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální vyhláška), ve znění vyhlášky č. 87/2017 Sb. (dále jen „katastrální vyhláška“) „[ch]ybné údaje katastru, které vznikly zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, [...] katastrální úřad opraví na základě původního výsledku zeměměřické činnosti nebo listiny, která byla podkladem pro zápis tohoto údaje do katastru, a v případě chyby vzniklé zřejmým omylem při obnově katastrálního operátu i na základě výsledků zjišťování hranic.“
27. Z uvedeného vyplývá, že katastrální úřad je oprávněn opravit pouze takové údaje v katastrálním operátu, které jsou chybné v důsledku zřejmého omylu. Neurčitý právní pojem „zřejmý omyl“ ve smyslu § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona je přitom „třeba vykládat vždy v souvislosti s konkrétním případem. Obecně sem lze zařadit jak omyl týkající se skutkových okolností (error facti - zejména případy chyb v psaní a počítání, jako zápis jiných údajů, zápis údajů neobsažených v podkladové listině či např. i opomenutí zapsat údaj v podkladové listině obsažený), tak omyl právní (error iuris - např. zápis právního vztahu, který právní řád nezná, či zápis skutečnosti na základě listiny, která nesplňuje požadavky stanovené katastrálním zákonem). Omyl je přitom charakteristický vždy tím, že je v něm obsažen lidský činitel. Jako omyl proto nelze posuzovat objektivní skutečnosti způsobující nesoulad katastru se

skutečným stavem“ [srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 17. 1. 2008, č. j. 1 As 40/2007 - 103, ze dne 5. 6. 2008, č. j. 1 As 46/2008 - 134, ze dne 11. 1. 2011, č. j. 8 As 24/2010 - 112, či ze dne 13. 4. 2017, č. j. 10 As 307/2016 - 38, odst. 19].

28. Smyslem institutu opravy chyby v katastru je tak uvedení údajů katastru do souladu s původními výsledky zeměměřické činnosti (§ 2 odst. 1 písm. g) katastrální vyhlášky] nebo podkladovými listinami, které má katastrální úřad k dispozici. Provedením opravy chyby v katastrálním operátu se zajišťuje pořádek ve veřejné evidenci, což znamená, že rozhodnutí katastrálního úřadu má pouze evidenční účinek a nezasahuje se jím do soukromoprávních vztahů, např. do vlastnického práva [srov. usnesení zvláštního senátu zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů ze dne 2. 9. 2004, č. j. Konf 62/2003 - 15, č. 403/2004 Sb. NSS, a dále rozsudky NSS ze dne 12. 5. 2016, č. j. 6 As 166/2015 - 27, odst. 29, ze dne 24. 8. 2017, č. j. 1 As 102/2017 - 27, odst. 48, či ze dne 6. 12. 2018, č. j. 5 As 311/2017 - 57, odst. 13]. Jinak řečeno, oprava chyby v katastru nemovitostí nemůže zakládat, měnit či rušit vlastnická a jiná věcná práva k nemovitostem. Jejím účelem je pouze zajistit striktní dodržení formálních pravidel, jimiž se řídí katastrální činnost.
29. Soud předně nepřisvědčil námitce žalobkyně, že správní orgány dostatečně nevysvětlily „nesrovnalosti“ týkající se geometrického plánu č. 70-90/1998. Z napadeného rozhodnutí jednoznačně vyplývá, že při obnově katastrálního operátu v roce 2010 nebyl tento geometrický plán použit, jelikož jím vymezené geometrické a polohové určení pozemku žalobkyně parc. č. XA hrubě neodpovídalo zobrazení původního pozemku parc. č. X ve zpřesněném rastru mapy pozemkového katastru. Uvedený závěr má oporu v technické zprávě (č. l. 20 správního spisu), podle které zpracovatel obnoveného operátu při přepracování analogové katastrální mapy do digitální formy záznam podrobného měření změn č. 70, na jehož základě byl vypracován daný geometrický plán, kvůli zjištěnému nesouladu nepoužil. Rozpor daného geometrického plánu s mapou pozemkového katastru je rovněž patrný ze soutisků (tj. grafických překryvů) těchto podkladů založených ve správním spise (č. l. 14, 15 a 27 správního spisu). Nejedná se tak o nepřezkoumatelné či pouhé „interní výhrady“ správních orgánů, jak namítala žalobkyně.
30. Nesouhlas žalobkyně s tím, aby správní orgány z moci úřední vytvořily „novou“ vektorizovanou hranici na základě rastru mapy pozemkového katastru, dle soudu pravděpodobně pramení z jistého nepochopení podstaty provedené opravy katastrálního operátu, resp. z přehlížení skutečností zjištěných správními orgány z moci úřední. Kromě zjištění, že v digitalizované katastrální mapě nebyly použity souřadnice lomových bodů dané hranice na základě geometrického plánu č. 70-90/1998, totiž správní orgány dospěly dále k závěru, že vektorizace ze zpřesněného rastru mapy pozemkového katastru, na jejímž základě byly dané souřadnice určeny, byla provedena chybně, neboť překračovala mezní chybu zobrazení. Nesoulad zobrazení dané hranice se zpřesněným rastrem mapy pozemkového katastru dokládá soutisk obou map vyhotovený v měřítku 1:1000 (viz č. l. 13 správního spisu). Právě z tohoto důvodu přistoupil katastrální úřad k vyhotovení neměřického záznamu č. 373, jímž opravil zobrazení dané hranice tak, aby její průběh odpovídal zpřesněnému rastru mapy pozemkového katastru. Postupoval přitom zcela v intencích § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona, jenž výslovně připouští „...i bez návrhu opraví katastrální úřad chybné údaje katastru“, z čehož je zřejmé, že katastrální úřad nejenže může, ale dokonce musí postupovat z moci úřední a uvést do souladu i nesrovnalosti, na které nebyl v žádosti o opravu upozorněn. Katastrální úřad tedy nepochybil, jestliže z

moci úřední – tedy nad rámec návrhu žalobkyně – konal tak, aby údaje katastru uvedl do souladu s původním výsledkem zeměměřické činnosti, tedy mapou pozemkového katastru. Žalovanému je rovněž třeba dát za pravdu, že k opravě této zřejmé chyby nebylo nutné vyžadovat souhlasná prohlášení vlastníků pozemků, jako by tomu bylo v případě postupu podle § 36 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona ve spojení s § 44 odst. 3 katastrální vyhlášky.

31. Argumentovala-li žalobkyně tím, že neměřický záznam č. 373 neobsahuje v podstatě žádné kontrolní výpočty a následné porovnání výsledků s danou charakteristikou přesnosti, pak s tímto nelze souhlasit, neboť po zhlédnutí daného neměřického záznamu musí konstatovat, že obsahuje veškeré náležitosti požadované přílohou č. 16 katastrální vyhlášky včetně protokolu o výpočtech (srov. § 78 odst. 2 ve spojení s § 77 odst. 3 katastrální vyhlášky). Ani tento žalobní bod proto není důvodný.
32. Lichá je rovněž námitka žalobkyně, že správní orgány měly posuzovat vznik překrytů ve vztahu ke stávající hranici zanesené v katastrální mapě digitalizované, nikoliv ve vztahu k hranici určené neměřickým záznamem č. 373. Jak lapidárně vysvětlil žalovaný, takový postup by z hlediska katastrální evidence zjevně nemohl přinést správný výsledek (srov. str. 11 napadeného rozhodnutí). Pakliže byla stávající katastrální mapa v digitální formě vyhodnocena jako chybná, postrádalo by její porovnání s hranicí určenou na základě geometrického plánu č. 70-90/1998 jakýkoliv smysl. Správní orgány tudíž postupovaly zcela v souladu se smyslem a účelem § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona a navazujícího § 44 odst. 2 katastrální vyhlášky, pokud hranici určenou daným geometrickým plánem porovnávaly až s „novou“ hranicí, která byla správně určena na základě neměřického záznamu č. 373.
33. Soud neshledal důvodnou ani námitku, že správní orgány vybočily ze své evidenční role a fakticky nalézaly právo, čímž po 12 letech od obnovy katastrálního operátu měly zasáhnout do práv žalobkyně nabytých v dobré víře. Pokud by správní orgány nalézaly právo a stavěly se do role civilního soudu, jak tvrdí žalobkyně, samy by určily výlučného vlastníka vzniklých překrytů. To však správní orgány neučinily a v souladu s bodem 6.2.2.12.3 návodu pro správu katastru k daným částem zemského povrchu zapsaly na nových listech vlastnictví duplicitní vlastnictví žalobkyně a dotčených vlastníků sousedních pozemků. Správnost takového postupu potvrdil NSS v rozsudku ze dne 15. 12. 2011, č. j. 9 As 86/2011 – 63, v němž dovodil, že *„duplicitní zápis vlastnického práva by připadal v úvahu pouze za situace, kdy příslušnému katastrálnímu úřadu bylo postupně doručeno více listin, z nichž by každá prokazovala vlastnictví jiné osoby k téže nemovitosti, byly by tedy vícekrát splněny zákonné podmínky pro zápis práva do katastru nemovitostí. Vzhledem k tomu, že katastrální úřad není orgánem oprávněným posoudit, která z listin tomuto úřadu předložených odpovídá právnímu stavu a rozhodovat tak o vlastnictví nemovitosti, zapíše na místo jednoho vlastníka k nemovitosti vlastníků více, tedy všechny osoby, kterým dle předložených listin svědčí vlastnické právo k téže nemovitosti.“* Přesně tak postupovali žalovaný i katastrální úřad v nyní posuzované věci, jelikož v jejich pravomoci nebylo rozhodnout, zda má být v katastru zapsána pouze hranice svědčící žalobkyni (tj. určená na základě geometrického plánu č. 70-90/1998) či hranice svědčící vlastníkům sousedních pozemků (tj. určená správnou vektorizací ze zpřesněného rastru mapy pozemkového katastru). Jiný postup ani nepřicházel v úvahu. Soud připomíná, že provedení opravy chyby má toliko evidenční účinek a nezasahuje se jím do soukromoprávních vztahů. Žalobkyni přitom nic nebrání, aby se tvrzeného – údajně dobrověrně nabytého – práva

domáhala u příslušného civilního soudu například cestou určovací žaloby (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 3. 1. 2005, sp. zn. 22 Cdo 1840/2003).

34. Neobstojí ani tvrzení žalobkyně, že správní orgány postupovaly v rozporu s bodem 13.3.3 návodu pro správu katastru. Pojem „číselné vyjádření“ užitý v předmětném ustanovení (srov. odst. 20 tohoto rozsudku) je třeba vykládat ve smyslu § 2 odst. 1 písm. a) katastrální vyhlášky jako „*určení souřadnic S-JTSK geodetickými metodami.*“ Zkratka S-JTSK označuje Souřadnicový systém Jednotné trigonometrické sítě katastrální, který je na území České republiky jedním ze závazných geodetických referenčních systémů [srov. § 2 odst. 1 písm. c) nařízení vlády č. 430/2006 Sb., o stanovení geodetických referenčních systémů a státních mapových děl závazných na území státu a zásadách jejich používán, ve znění nařízení vlády č. 81/2011 Sb.]. Z protokolu o vytyčení ze dne 25. 11. 1998, který je součástí záznamu podrobného měření změn č. 70 (č. l. 8 správního spisu), vyplývá, že souřadnice bodů dané hranice nebyly v geometrickém plánu č. 70-90/1998 určeny S-JTSK geodetickými metodami, ale jejich „[v]ytyčení bylo provedeno na základě katastrální mapy a mapy pozemkového katastru a vyhotoveného záznamu podrobného měření změn.“ Geodetickou metodou, konkrétně polární metodou za pomoci přístroje Topcon GTS 701, bylo provedeno pouze vytyčení hranice v terénu, která byla následně označena plastovými hraničními znaky, nikoliv však samotné určení souřadnic vytyčovaných bodů. Již z toho důvodu nebylo možné bod 13.3.3 návodu pro správu katastru na daný geometrický plán aplikovat. Jak navíc správně připomněl žalovaný ve vyjádření k žalobě, geometrický plán č. 70-90/1998 byl předložen jako podklad k zápisu rozhodnutí Ministerstva životního prostředí o trvalém odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu, který byl do katastru nemovitostí proveden *záznamem*, nikoliv *vkładem*, jak vyžaduje bod 13.3.3 návodu pro správu katastru [srov. § 5 odst. 3 písm. a) a b) dřívějšího katastrálního zákona ve spojení s § 2 a § 7 zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění zákonů č. 503/2012 Sb. a 396/2012 Sb.].
35. Pokud jde o námitku žalobkyně, že v téže věci bylo fakticky vedeno již druhé řízení, soud zdůrazňuje, že řízení vedené pod sp. zn. OR-287/2018-203 bylo zastaveno pro zpětvzetí žádosti. Rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 2. 2020, tudíž ve vztahu k řízení v posuzované věci nemohlo založit překážku věci pravomocně rozhodnuté (*rei administratae*). Není navíc pravdou, že by žalovaný v rozhodnutí ze dne 12. 2. 2020 zavázal katastrální úřad toliko k respektování hranice pozemků určené v geometrickém plánu č. 70-90/1998, jak tvrdí žalobkyně. Již v tomto rozhodnutí totiž žalovaný upozornil na skutečnost, že u pozemků nově doplňovaných do katastrální mapy při obnově operátu, tedy u sousedních pozemků parc. č. XB, XC, XD a XE, je třeba posuzovat vzniklý překryt a postupovat podle stanoviska ČÚZK (srov. str. 8 rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 2. 2020). Právě takto katastrální úřad v posuzované věci postupoval při opravě chyby v katastrálním operátu na základě neměřického záznamu č. 373.
36. Soud konečně nepřisvědčil ani námitce, že katastrální úřad měl již v době obnovy katastrálního operátu jeho zpracovateli diktovat požadavky na úpravu daného území, které však neodpovídaly listinám založeným ve sbírce listin katastru nemovitostí, případně měl tyto listiny vědomě ignorovat. Technická zpráva svědčí pouze o tom, že při obnově katastrálního operátu byl mezi geometrickým plánem č. 70-90/1998 a zpřesněným rastrem mapy pozemkového katastru zjištěn nesoulad, pro který nebyl daný geometrický plán, resp. záznam podrobného měření změn č. 70 použit. Pochybení pracovníka provádějícího obnovu katastrálního operátu tak spočívalo v tom, že nepostupoval podle bodu 8.16.7

návodu pro obnovu (srov. str. 7 napadeného rozhodnutí), neboť sousední pozemky do té doby vedené ve zjednodušené evidenci doplnil do katastrální mapy v digitální podobě, aniž by tento nesoulad odstranil na základě shody dotčených vlastníků pozemků o průběhu hranic. Tento omyl zjevně zapříčiněný lidským činitelem pak byl správními orgány napraven označením daných překrytů novým parcelním číslem a vyznačením duplicitního zápisu vlastnictví, jak předvídá bod 6.2.2.12.3 návodu pro správu katastru, resp. stanovisko ČÚZK. Postupu správních orgánů při opravě chyby v katastrálním operátu tak nelze ničeho vytknout.

IV. Závěr a náklady řízení

37. S ohledem na výše uvedené soud podle § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítl (výrok I).
38. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyla procesně úspěšná. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. února 2023

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu

